

ledes, at Amdsraadene ikke ere en Autoritet, der særlig egner sig til at paakende Skatteklager. Det er jo saaledes, at for at en Skatteklage skal gaa igennem i Amdsraadet, skal der opnaas Majoritet derfor. Men i Amdsraadet staar der over for hinanden den større Del, valgt af Sogneraadene, og den mindre Del, valgt af de højtbestattede, sammen med Amtmanden. Altsaa Stemmerne staa lige mod hinanden. Den ene Halvdel, som er Sogneraadenes Tillidsmænd, er altsaa i Stand til, ved at stemme imod en Skatteklage, at forhindre, at der tages Hensyn til den. Man kan dog ikke sige, at denne Autoritet er upraktisk stillet over for Skatteklager; det kan dog ikke brejdes Sogneraadenes Tillidsmænd, om de forud ere nogenlunde stillede saaledes, at de tage i Betænkning at give vedkommende Sogneraad Uret; med andre Ord i Tvivls-tilfælde falder Bøgtfaalen altid ned til Slæde for den Skatteklagende. Jeg tror, at der endogaa kunde være Grund til, selv om dette Forslag ikke forelaa i øvrigt, at tage under Overvejelse, om man ikke skulde søge en Forandring i dette Forhold, men saaledes som det nu foreligger her, at vi inddrage under Afgiftspligt Aktieselskaber og andre Institutioner, svarende dertil, og vi endvidere faa en mellemkommunal Beskatning, kan det ikke paa nogen Maade gaa an at blive staaende ved den tidligere Appellinstans for Skatteklager. Det er nødvendigt, at man faar en Omordning paa dette Omraade. Det er min Hovedbetragtning. Som en Bibetragtning, der ogsaa fører i den Retning, skal jeg kun fremhæve, at, hvis man ikke skaber særlige Appellinstanser, vil Lovforslaget her føre til, at der under Indenrigsministeriet vil blive henlagt en Mængde Afgørelser i Tidens Løb, mange flere end vi ere i Stand til at overkomme. Vel, ville De maaste være saa gode at forsøge vort Personale, saa at vi blive i Stand dertil? Men saa vil jeg dertil sige, at jeg tror alligevel, der vil være almindelig Stemning for, at Indenrigsministeriet ikke er den Autoritet, som er bedst stillet til at afgøre Skatteklager, vi staa Forholdet i Livet for fjærnt i saa Henseende.

I Flertallets Forslag § 3 har man udvidet det Erhverv, der danner Betingelsen for den mellemkommunale Beskatning, idet man kun fordrer, at det skal være saadanne Erhverv, der kun have Forretningslokale. Den ærede Ordfører mente, at det kun var en formel Adskillelse fra Regeringsforslaget. Jeg tror, det gaar meget videre. Jeg tror, man kommer til under den mellemkommunale Beskatning at inddrage en hel Del Erhverv,

som Regeringsforslaget har holdt uden for, blandt andet Sagførerhverv, Lægehverv og flere, og jeg kan ikke se, at denne Forandring er heldig. Regeringsforslaget havde en Tilføjelse, hvor der er Tale om, at vedkommende skal eje eller være beneficeret med fast Ejendom, nemlig den Undtagelse, at saadanne Dele af en Ejendom, som maa betragtes som blot Tilbehør til en anden Ejendom eller som nødvendig Betingelse for anden Bedrift, komme ikke i Betragtning. Jeg tror, det er en meget praktisk Regel, fordi den vil udelukke den mellemkommunale Beskatning i mange Tilfælde, hvor det ikke er Spor af Mening i at anvende Beskatningsreglerne. Jeg ved nok, at Udvalget har søgt at bøde herpaa ved i en senere Paragraf at optage den Bestemmelse, at Beskatningsreglerne ikke komme til Anvendelse, naar det Beløb, der kunde komme vedkommende Kommune til Gode, ikke gaar ud over 2 Kr. Men jeg vil langt hellere foretrække den Bestemmelse, Regeringsforslaget har, jeg tror, Undtagelsen der rækker videre.

Dernæst kommer jeg endelig til en meget væsentlig Forandring. Det er dette, at man vil anvende den mellemkommunale Beskatning ogsaa paa dem, der oppebære Tiende, Jordstyk eller Arvesættelsesafgift. Jeg skal i Forbindelse med denne Bestemmelse blot tage den senere Paragraf om Stiftelser, idet man har udvidet de juridiske Personers Skattepligt til at omfatte den Indtægt, der flyder af Tiende, Jordstyk og Arvesættelsesafgift. Disse to Ændringer staa i Forbindelse med hinanden selvfølgelig, jeg tror endogaa i den Grad i Forbindelse, at hvis man stryger det for Stiftelser, vil ingen beholde det for den mellemkommunale Beskatning. Det er vistnok Stiftelserne, der have fremaldt Ændringen. — Her tror jeg rigtignok, man ganske har forladt Lovforslagets Grund. Grunden til, at vi inddrage andre end Beboerne under den mellemkommunale Beskatning, er, som jeg allerede straks fremhævede, da jeg tog Ordet, at de drive en Erhvervsvirksomhed, der kan stilles lige med Opholdet, fordi den bringer den vedkommende til at tage Del i Kommunens Goder og at forvolde Kommunen Udgifter. Men maaske jeg spørge; hvorledes stiller det sig her? Det er jo saaledes, at en Kommunesafgift ikke er en Afgift saaledes som Statsafgifterne, der svares overhovedet hele Landet over. Men Kommunesafgifterne kunne ikke eksistere, uden at der tillige er Afgørelse for, hvilken Kommune der skal have dem. Det er en Pligt for den skattepligtige at hve Afgiften, men dertil svarer en Ret for denne bestemte Kommune til at oppebære Afgiften, og vil